

— w każdym razie obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga jest skierowana przeciwko decyzji Komisji Europejskiej z dnia 8 stycznia 2019 r. [C(2018) 8676 wersja ostateczna] w sprawie opodatkowania portów w Hiszpanii oraz przeciwko decyzjom Komisji Europejskiej C(2019) 1765 wersja ostateczna z dnia 7 marca 2019 r. i C(2019) 8068 wersja ostateczna z dnia 15 listopada 2019 r. (zwanym dalej „zaskarżonymi decyzjami”).

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE ze względu na to, że zwolnienie z podatku nie stanowi korzyści.

Na poparcie pierwszego zarzutu skarżąca podnosi, że środki w zakresie zwolnienia podatkowego będące przedmiotem zaskarżonych decyzji nie stanowią korzyści gospodarczej, podczas gdy zniesienie tego zwolnienia nakłada na zarząd portu obciążenie gospodarcze, ponieważ pozostaje on zobowiązany do finansowania inwestycji w interesie ogólnym ze swoich zasobów.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE w związku z art. 296 TFUE i art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w zakresie, w jakim Komisja, analizując istnienie korzyści, nie dokonała pełnej analizy dostępnych danych.

Na poparcie drugiego zarzutu skarżąca podnosi, że Komisja Europejska, oceniając, czy środki w zakresie zwolnienia będące przedmiotem zaskarżonych decyzji stanowią korzyść, nie przeprowadziła pełnej analizy danych dostarczonych w toku postępowania przez zarząd portu.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE ze względu na to, że zwolnienie podatkowe nie zakłóca, ani nie zagraża konkurencji a ponadto nie wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

Na poparcie zarzutu trzeciego skarżąca podnosi, że środki w zakresie zwolnienia będące przedmiotem zaskarżonych decyzji nie poprawiają pozycji konkurencyjnej zarządu portu, i że w związku z tym konkurencja nie może wpływać na wymianę handlową między państwami członkowskimi. Nie jest to zatem pomoc państwa w rozumieniu art. 107 TFUE.

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE ze względu na to, że zwolnienie podatkowe nie ma charakteru selektywnego.

Na poparcie zarzutu czwartego skarżąca podnosi, że środki w zakresie zwolnienia będące przedmiotem zaskarżonych decyzji nie mają charakteru selektywnego, ponieważ nie stanowią wyjątku od systemu odniesienia, a zatem nie stanowią pomocy państwa w rozumieniu art. 107 TFUE..

5. Zarzut piąty, podniesiony tytułem ewentualnym, oparty na tym, że rozpatrywane zwolnienia podatkowe, nawet gdyby stanowiły pomoc państwa, byłyby zgodne z rynkiem wewnętrznym.

Na poparcie piątego zarzutu oraz tytułem ewentualnym skarżąca podnosi, że nawet gdyby środki w zakresie zwolnienia będące przedmiotem zaskarżonych decyzji zostały uznane za pomoc państwa, stanowiłyby one pomoc zgodną z rynkiem wewnętrznym.

Skarga wniesiona w dniu 27 lutego 2020 r. – Collibra / EUIPO – Dietrich (COLLIBRA)

(Sprawa T-128/20)

(2020/C 129/30)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Collibra (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci A. Renck i A. Bothe oraz I. Junkar, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Hans Dietrich (Starnberg, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego COLLIBRA – zgłoszenie nr 16 787 772

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 13 grudnia 2019 r. w sprawie R 737/2019-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie strony pozwanej i drugiej strony w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą, w razie jej wstąpienia do sprawy w charakterze interwenienta, kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 94 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu w dniu 27 lutego 2020 r. – Collibra / EUIPO – Dietrich (collibra)

(Sprawa T-129/20)

(2020/C 129/31)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Collibra (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci A. Renck i A. Bothe oraz I. Junkar, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Hans Dietrich (Starnberg, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego collibra – zgłoszenie nr 16 787 889

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 13 grudnia 2019 r. w sprawie R 738/2019-1